

LV.

Betænkning

over

Forflag til Lov om Evangsauktioner m. m.

(Udgiven af Folketingets Udvalg den 14de Marts 1891.)

Ligesom der fra flere Sider udenfor Rigsdagen er fremkommet Udtalelser imod det ovennævnte Lovforslag, saaledes har der ogsaa i Udvalget rejst sig Stemmer for, at det vilde være betænkligt at fremme et Forslag som det foreliggende. Der har heri ligget en Opfordring for Udvalget til alvorlig at overveje det Spørgsmaal, om der virkelig vil vindes noget ved en Ordning som den foreslaaede, og om der ikke med en saadan vilde være forbundet Ulemper eller Farer for vigtige private Interesser eller, som det er bleven sagt, for Real-Krediten og dermed for Samfundet. Resultatet af disse Overvejelser er imidlertid blevet det, at medens et Mindretal har troet at maatte fastholde sine Betænkneligheder ved Lovforslaget, mener Udvalgets store Flertal (o: hele Udvalget med Undtagelse af Lauridsen og Beth; — Bønløkke og P. Christensen vare fraværende ved Betænkningens Afgivelse), at de begrundede Indvendinger, som maatte kunne gøres imod flere Bestemmelser i Lovforslaget, ville kunne fjernes ved Ændringer i dette, uden at dets væsentlige Indhold derved angribes, og at den eventuelle Lov herefter maa erkendes at kunne blive en heldig og praktisk hensigtsmæssig Foranstaltning. Man

sigter herved ikke alene dertil, at det altid maa anses ønskeligt, at et praktisk vigtigt Forhold ordnes ved en systematisk Lov i Stedet for at Borgerne henvises til enkelte spredte Lovbestemmelser og en sig dertil knyttende, for Borgernes store Mængde ukendt eller dog ikke klar Retspraksis; man har særlig for Øje, at Princippet i den foreslaaede nye Ordning af Evangsauktionsvæsenet i og for sig maa anses for sundt og heldigt. I det Udvalgets Flertal i denne Henseende væsentlig kan henholde sig til de Bemærkninger, hvormed det af Regeringen i forrige Rigsdagssamling Landstinget forelagte Lovforslag var ledtaget, skal man ifkun fremhæve dette, at det utvivlsomt maa være, ikke blot i alle deres Interesse, som foruden Auktionsrekviventen kunne gøre Forbring paa Fyldbestigørelse af de Genstande, som skulle sælges ved Auktion, at de faa behørig Lejlighed til at varetage deres Sag, og at de kunne opnaa Fyldbestigørelse af de paagældende Genstande, saa vidt disse kunne tilstrække og overensstemmende med deres retlige Krav, igennem den nu en Gang indlebede Forauktionering uden at skulle være nøbde til selv at begynde en ny Forfølgning til Forauktionering, navnlig for det Tilfælde,